

[Sundhedsministeren]

meget store ressourcer for at få et godt resultat. Der ligger, som vi har været inde på det flere gange i dag, også hermed en udfordring til os alle om at bruge midlerne så effektivt som muligt, omlægge vores indsats og få et større samarbejde, en bedre ledelsesstruktur inden for en række områder. Og positiv og optimistisk, som jeg er, er jeg derfor overbevist om, at det skal nok også lykkes.

Fru Dorte Bennedsen spurgte, om jeg her venligst ville gøre rede for de udmeldinger, der var for så vidt angår rammerne for det kommende finansår. Jeg kan sige til fru Dorte Bennedsen – hun ved det også godt selv fra sin tid som minister – at der er tale om en ganske normal budgetforberedelse; det er en budgetforberedelse, som nu både politisk og administrativt naturligvis skal gennemgås, og derfor hverken vil eller kan jeg på dette grundlag deltage i en debat om disse udmeldinger.

Til slut – og det skal også være det sidste i denne debat fra min side – en bemærkning til fru Pia Dahl, der siger, at hun ikke kan forstå, at en øget centralisering af vores sygehus- og sundhedsvæsen ikke skulle kunne betyde besparelser. Jeg vil gerne gentage, at det er mit indtryk, at befolkningen er bedst tjent med et decentralt sygehusvæsen, men at vi med oprettelsen af Sundhedsministeriet har til hensigt at tilbyde samarbejde, deling af ansvaret med amterne for en fælles sundhedspolitik, så vi sammen kan prioritere opgaverne og koordinere vores indsats.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Jeg skal gerne gøre det så kort, som det er mig muligt. Ministeren har i og for sig ikke svaret på nogen af de spørgsmål, jeg stillede. Men vi er jo i den forunderlige situation, at både oppositions- og regeringspartierne under den forespørgselsdebat, vi har rejst, har givet udtryk for, at WHO's målsætning skal overholdes. Nu har jeg ofte været efter sundhedsministeren, og jeg kan love sundhedsministeren, at vi vil rejse en ny debat, første gang jeg iagttager, at man fraviger denne målsætning.

Med de udtalelser, vi har fået fra Socialdemokratiet og fra SF, skal jeg sige, at vi vil stemme for den dagsorden, som Socialdemokratiet har foreslået. Vi tror, det er vigtigt, at vi her siger til hinanden, at det er målsætningen – i

hvert tilfælde som vi har læst den, og som jeg har citeret den her fra talerstolen – der er rettesnoren, og som vi vil holde os efterrettelig.

Endelig skal jeg sige til ministeren, at det var en dårlig oplysning at give forsamlingen, at nedskæringerne på hospitalsvæsenet er noget, man beslutter lokalt. Det er ikke rigtigt, for de er en følge af de beskæringer, der sker af bloktilskud osv. Men det gælder ikke bare de lokale hospitaler; jeg kunne også have omtalt Rigshospitalet, der har fået besked på at skære ca. 200 mio. kr., og det er vel ikke noget, man bare foretager på Rigshospitalet.

Formanden:

Jeg har noteret, at forslaget om motiveret dagsorden (D 62) af hr. Jørgen Tved er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er det bortfaldet.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Ministeren sagde om de forslag til socialrammer, der er lagt ud, at det er en ganske normal budgetforberedelse, og at hun derfor hverken kan eller vil udtale sig om dem.

Jeg ved ikke, om det er ganske normalt. På de øvrige ministerieområder er der nogle få procents reguleringer op og ned. Jeg ved ikke, om det er ganske normalt, at der på sundhedsområdet over budgetårene er planlagt en 70 pct.s nedskæring af udgifterne. Jeg forstår meget vel, at ministeren ikke kan udtale sig om, hvordan hun vil få sundhedsvæsenet til at fungere med en sådan nedskæring, men jeg synes faktisk, hun skylder os et svar på, hvordan hun kan stemme for det dagsordensforslag, der ligger på bordet, samtidig med at hun har en viden om, at hun skal skære 70 pct. af sit budget væk.

(Kort bemærkning).

Pia Dahl (FP):

Jeg skal ganske kort sige, at Fremskridtspartiet ikke kan stemme for nogen af de fremsatte dagsordensforslag, i og med at vi finder, at Danmarks sundhedsvæsen er et spørgsmål, der er så vigtigt for vort land, at vi ikke finder, FN skal bestemme over det.

Hermed sluttede forhandlingen.